

ПРИМЉЕНО: 15 SEP 2026			
Орг. јед.	Б р о ј	Прилог	Вредност
02	820/10	✓	✓

Изборном већу

Правног факултета Универзитета у Београду

На основу одлуке Изборног већа Правног факултета Универзитета у Београду донете на XVI седници одржаној 26. јуна 2026. године образована је Комисија за писање реферата о пријављеним кандидатима за избор у звање и заснивање радног односа на радном месту једног сарадника у звању сарадника у настави на Катедри за Грађанско право на Правном факултету, за Грађанскоправну ужу научну област – предмет Породично право, на одређено време од годину дана, за једног извршиоца, у саставу др Милош Живковић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Београду и председник комисије, др Радоје Кораћ, редовни професор Правног факултета Универзитета Црне Горе, др Ангел Ристов, редовни професор Правног факултета „Јустинијан Први“, др Урош Новаковић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду и др Ивана Бараћ Миловановић, доцент Правног факултета Универзитета у Београду.

Након што је прегледала пријаву кандидаткиње и приложену документацију, Комисија Изборном већу подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

I.

На Конкурс објављен у „Службеном гласнику РС“ бр. 61 од 03. јула 2026. године, публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 1204-1205 од 08. јула 2026. године, као и на интернет страници Правног факултета у року се пријавила 1 (једна) кандидаткиња – Анастасија Спасић.

II. Основни подаци о кандидаткињи

Анастасија Спасић је рођена 10. 12. 2001. године у Рабовцу. Основну школу „Ђура Јакшић“ и средњу Медицинску школу у Краљеву завршила је као одлична ученица. У средњој школи учествовала је на бројним такмичењима (из историје, биологије, на књижевној олимпијади...), као и у квизу „Краљево бира знање“, квизу о познавању историје, у организацији Друштва

историчара Рашког округа, у којем је са тимом освојила друго и треће место, док је 2019. године освојила 1. место у индивидуалном пласману.

На Правни факултет Универзитета у Београду, смер правосудно-управни, уписала се 2020. године и дипломирала 5. 9. 2024. године са просечном оценом 9,37. Током студија похађала је бројне студијске групе, међу којима и студијску групу из Породичног права код проф. др Уроша Новаковића, из ког предмета је положила испит са оценом десет (10). На четвртој години студија похађала је Правну клинику из породичног права и учествовала на такмичењу у симулацији парничног поступка – „Осуди дискриминацију“, у организацији Повереника за заштиту равноправности: Била је технички уредник Породично-правне секције у оквиру Зборника студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду, број 4. Током студија стицала је практично искуство у Трећем основном суду у Београду, Прекршајном суду у Београду, Градској управи града Београда (Секретаријат за социјалну заштиту), у институцији Заштитника грађана и у адвокатским канцеларијама (Васић, Петровић, Дудић и адвокатска канцеларија Владан Ђикановић).

Сваке године награђивана је похвалницом коју Правни факултет Универзитета у Београду додељује својим најбољим студентима за постигнут одличан успех у учењу и стицању знања. Била је стипендисткиња Министарства просвете, науке и технолошког развоја у школској 2021/22, 2022/23. и 2024/25. години, Задужбине Јанковић Анђелковић у школској 2021/22, 2022/23. и 2023/24. години, Фонда за младе таленте (стипендија „Доситеја“) у школској 2023/24. години и Фондације „Нови добротвори Универзитета у Београду“ у школској 2025/26. години.

Мастер академске студије на Правном факултету Универзитета у Београду на Грађанскоправном модулу, под-модулу Права детета уписала је 2024. године и завршила 15. 5. 2026. године са просечном оценом 10, одбранивши мастер рад на тему „Лишење родитељског права у пракси судова Републике Србије“, пред комисијом коју су чинили проф. др Милош Живковић и проф. др Урош Новаковић (ментор), са оценом 10, док на истом факултету ове године планира да упише и докторске академске студије из Породичног права.

Поред одбрањеног мастер рада, досад је објавила шест радова, од којих пет су објављени до избора у звање сарадника ван радног односа (демонстратора). Већ годину и девет месеци обавља приправнички стаж као судијска приправница у Другом основном суду у Београду.

У школској 2025/26. години била је ангажована као сарадница ван радног односа (демонстраторка) на Породичном праву на Правном факултету Универзитета у Београду. Педагошки рад руководиоца вежби путем анонимних студентских анкета оцењен је за академску 2025/2026. годину с просечном оценом 4,64 (од 5,00) – 148 студената је учествовало у вредновању. Говори енглески и немачки језик.

III. Објављени радови

Кандидаткиња **Анастасија Спасић** је објавила 6 радова и то:

- **„Алиментациони фонд”**, објављен у Зборнику студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду, број 3, 2023, стр. 233-247, за који је добила награду Задужбине Миливоја Јовановића и Луке Ћеловића.
- **„Најбољи интерес детета у случају међународне отмице деце”**, објављен у Зборнику 36. сусрета Копаоничке школе природног права, том 4, 2023, стр. 135-149,
- **„Право становања (*habitatio*) према Породичном закону Републике Србије”**, објављен у Зборнику студентских радова Правног факултета Универзитета у Београду, број 4, 2024, стр. 259-272.
- **„Делимично лишење родитељског права у пракси судова Републике Србије”**, објављен у Зборнику радова са 17. научно-стручног скупа „Студенти у сусрет науци - СтЕС 2024“, друштвене науке, Бања Лука, 2024, стр. 7-19.
- **„Кривица и развод брака”**, објављен у Зборнику 37. сусрета Копаоничке школе природног права, том 1, 2024, стр. 635-651,

(који радови су цењени приликом избора кандидаткиње у звање сарадника у настави ван радног односа (демонстратора) за школску 2025/26. годину.)

- **„Лишење родитељског права у пракси судова Републике Србије”**, мастер рад одбрањен с оценом 10 на Правном факултету Универзитета у Београду.
- **„Одузимање малолетног лица – породичноправна и кривична одговорност родитеља”**, објављен у Зборнику радова са 26. међународне научне конференције „Међународно кривично право на прекретници – реформа кривичног законодавства Републике Србије“, том 2, 2026, 815–839.

У овом раду кандидаткиња анализира кривично дело одузимање малолетног лица, једно од кривичних дела из корпуса кривичних дела против брака и породице предвиђено Кривичним закоником Републике Србије. Кандидаткиња даје најпре кратак осврт на вршење родитељског права као претходног питања за постојање породично-правне и/или кривичне одговорности родитеља у случају постојања брачне или ванбрачне заједнице, као и након престанка исте, када је неопходно уредити питања од значаја за даље функционисање родитеља и детета, а нарочито начин одржавања личних односа детета са родитељем са којим не живи. С тим у вези, истиче се да пресуда има за циљ да не само правно, већ и фактички регулише односе родитеља према деци на начин којим ће оптимално бити задовољен интерес деце, те да је веома важно да суд изричито, прецизно и до детаља уреди начин одржавања личних односа детета са родитељем са којим не живи, како не би дошло до неспоразума и тешкоћа приликом његовог спровођења у дело, нарочито имајући у виду чињеницу да су родитељи приликом, али и одређени период након окончања бракоразводног поступка осујећени, склони освети другом партнеру и несарадљиви. Кандидаткиња даље наглашава да и поред прецизног модела виђања може доћи до његовог отежавања или онемогућавања спровођења од стране родитеља са којим дете живи, због чега, са једне стране, родитељ који не врши родитељско право бива ускраћен да виђа дете и учествује у његовом животу, док, са друге стране, и дете бива лишено уживања једног од основних права – да одржава личне односе са родитељем са којим не живи. Потом анализира могућности на терену породичног права које родитељу који је ускраћен да виђа дете стоје на располагању ради заштите свог права и то у виду покретања судског поступка ради измене одлуке о вршењу родитељског права, извршног поступка ради одузимања и предаје малолетног детета, као и покретања поступка за потпуно лишење родитељског права родитеља који се понаша супротно диспозитиву судске одлуке. Централни део рада посвећен је кривичној одговорности родитеља за кривично дело одузимање малолетног лица где кандидаткиња прво обрађује наведено кривично дело из теоријског угла, док потом исцрпно анализира проблеме који се могу јавити у пракси приликом одлучивања суда о постојању кривичне одговорности родитеља, са освртом на судску праксу Републике Србије. Посебан део рада посвећен је институту дела малог значаја као основу искључења противправности, где ауторка износи свој став да би, у случају да онемогућавање одржавања личних односа детета са другим родитељем траје краће време или спорадично, наведени институт требало применити, јер последица које би евентуално наступиле или не би било или би биле незнатне. С друге стране, дуже континуирано онемогућавање виђања искључило би примену овог института, будући да би свако дуже невиђање детета са другим родитељем за последицу могло имати постепено отуђење детета од тог родитеља и негативне последице по његов психофизички развој. Коначно, ауторка закључује да судска пракса у погледу кривичне

одговорности родитеља није уједначена, те наглашава да поступање родитеља у виду ускраћивања детету да се виђа са родитељем са којим не живи за последицу треба неспорно да има државну интервенцију у породични однос најпре кроз мере породичноправне заштите, а да кривично гоњење родитеља буде супсидијарна метода санкционисања.

IV. Мишљење и предлог Комисије

Комисија са задовољством констатује да се на расписани конкурс јавила одлична кандидаткиња. Комисија полази од тога да је посао сарадника у настави намењен студентима мастер или докторских студија који имају амбицију да се баве одређеном облашћу права као наставници факултета. Сврха таквог ангажмана је, по ставу комисије, двојака: с једне стране, да би кандидати могли да провере у којој мери су заиста заинтересовани и способни за одабрану област и за академски рад, и, с друге стране, да би постојећи наставници могли да процене способности и таленат кандидата, како за научни рад тако и за педагошки рад са студентима.

Анастасија Спасић је кандидаткиња с високом просечном оценом 9,37 на основним академским студијама и највишом просечном оценом 10 на мастер академским студијама. Овакав успех не само да знатно премашује минималне критеријуме за избор, већ у пуној мери оправдава њене амбиције кад је академска каријера у питању.

Кад је о познавању страних језика реч, кандидаткиња Спасић наводи да говори енглески и немачки језик, што јемчи да ће бити способна да прати упоредноправну литературу и на тај начин проширује и продубљује своја знања.

У погледу последипломских студија, Комисија констатује да је кандидаткиња Анастасија Спасић успешно завршила мастер академске студије на Грађанскоправном модулу, подмодулу Права детета са просечном оценом 10, одбравивши с највишом оценом мастер рад на тему „Лишење родитељског права у пракси судова Републике Србије“ пред два члана ове Комисије за избор. Такође, Комисија примећује да је кандидаткиња навела да ове године планира да упише докторске студије на Правном факултету и то у породичноправној области (Грађанскоправна ужа научна област II), што сведочи о њеном континуираном интересовању за ову област и жељи да се у њој научно усавршава.

Кандидаткиња Анастасија Спасић има претходно искуство у педагошком раду са студентима, будући да је у школској 2025/2026. години била ангажована као сарадница у настави ван радног односа (демонстраторка) на Породичном праву на Правном факултету Универзитета у Београду. Судећи по просечној оцени – 4,64/5,00, а нарочито по описним коментарима студената, Комисија може да констатује да је кандидаткиња показала изузетан квалитет у извођењу наставе (вежби) на Породичном праву.

Када се на конкурс за пријем сарадника пријави само један кандидат, у овом случају кандидаткиња Анастасија Спасић, посао Комисије је понешто друкчији него кад се пријави више кандидата. Наиме, кад се на конкурс пријави више кандидата, задатак Комисије је да, прво, констатује који од пријављених кандидата испуњавају законске и статутарне услове за избор те да потом, образлажући критеријуме којима се руководио, упореди кандидате и изабере најбољег, односно најбољу према одабраним критеријумима. Кад се на конкурс пријави само један кандидат, задатак Комисије је унеколико друкчији, јер она, пошто провери да пријављени кандидат испуњава законске услове, мора да провери да ли пријављени кандидат својим досадашњим радом и резултатима ствара уверење да ће бити способан за даљи развој кад је о научном бављењу правом реч. Успех кандидаткиње Спасић током мастер студија, као њена намера да настави усавршавање на докторским студијама из области породичног права показују њен таленат и марљивост, као и чврсту опредељеност кандидаткиње за ову научну област, што Комисија оцењује као добру индикацију њених предиспозиција за бављење научним радом у области права. Томе додатно доприноси и квалитет њених објављених радова, односно напредак у квалитету научне обраде у односу на радове које је објављивала као студент основних и мастер студија. Добра оцена на студентским евалуацијама сведочи о томе да кандидаткиња има способност и предиспозиције за квалитетан педагошки рад са студентима. Најпосле, рад у пракси и показана способност повезивања практичних искустава и ставова судске праксе са теоријским сазнањима темеље наду да ће се кандидаткиња Спасић развити у правног научника достојног Правног факултета у Београду.

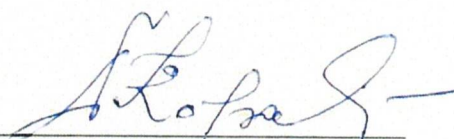
Имајући све наведено у виду, Комисија сматра да кандидаткиња Анастасија Спасић не само да испуњава све законске услове за место за које је конкурисала, већ да својим досадашњим радом и резултатима показује да, ако се њен научни и педагошки развој настави на досадашњи начин, Правни факултет у њој може у будућности да добије наставника Породичног права који одговара његовом реномеу.

На основу напред изнетог, Комисија има задовољство да Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду једногласно учини следећи

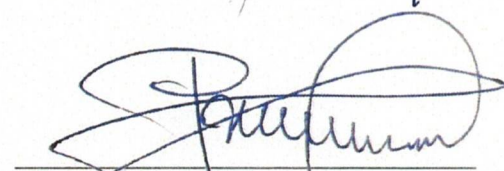
ПРЕДЛОГ

да кандидаткињу Анастасију Спасић изабере у звање сарадника у настави за Грађанскоправну ужу научну област – предмет Породично право, на одређено време од годину дана.

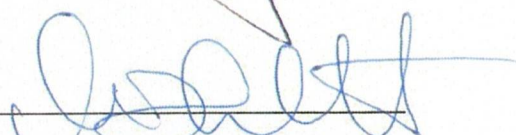
У Београду, 14. септембра 2026. године.

проф. др Радое Краћ

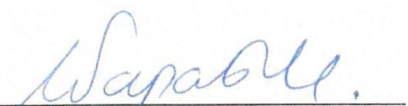
проф. др Ангел Ристов

проф. др Милош Живковић
(председник комисије)

проф. др Урош Новаковић

доц. др Ивана Бараћ Миловановић